

Категорія справи № 191/1506/15-ц: Цивільні справи; Старі категорії; Позовне провадження;
Спори про відшкодування шкоди завданої внаслідок вчинення злочину.

Надіслано судом: 29.10.2015. Зареєстровано: 29.10.2015. Оприлюднено: 03.11.2015.

Результат оскарження 10.12.2015 Апеляційний суд Дніпропетровської області: скасовано
рішення повністю та ухвалено нове рішення

Справа № 191/1506/15-ц

Провадження № 2/191/820/15

Р І Ш Е Н Н Я

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

23 жовтня 2015 року

м. Синельникове

Синельниківський міськрайонний суд Дніпропетровської області у складі :

головуючого судді Черкової Н.Т.

при секретарі Куслії А.В.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду м. Синельникове цивільну справу за позовом ОСОБА_1 до ОСОБА_2 про стягнення 3% річних та інфляційних витрат, -

В С Т А Н О В И В :

Позивач звернувся до суду з позовною заявою до ОСОБА_2 про стягнення 3% річних та інфляційних витрат, обґрунтовуючи свої позовні вимоги тим, що 12.12.2013 року Апеляційний суд Дніпропетровської області виніс рішення про стягнення з ОСОБА_3 на користь ОСОБА_1 - 41 436,83 грн. по справі за позовом ОСОБА_1 до ОСОБА_3, третя особа ОСОБА_4, про відшкодування матеріальної та моральної шкоди заподіяної внаслідок дорожньо-транспортної пригоди.

14.02.14 року Синельниківський міськрайонний суд Дніпропетровської області видав виконавчий лист від 09.08.12 року по справі № 437/172/12 про стягнення з Відповідача на користь Позивача боргу у розмірі 41 436,83 грн.

17.02.14 року державна виконавча служба Синельниківського міськрайонного управління юстиції винесла постанову про відкриття виконавчого провадження на підставі виконавчого листа № 437/172/12 виданого Синельниківським міськрайонним судом Дніпропетровської області 14.02.2014 року про стягнення 41 436,83 грн. з Відповідача на користь Позивача.

Таким чином, на підставі рішення Апеляційного суду Дніпропетровської області від 12.12.13 року по справі № 437/172/12 у Відповідача виникає грошове зобов'язання перед Позивачем у сумі 41 436,83 грн. в момент винесення рішення судом апеляційної інстанції та його набрання законної сили, а саме 12.12.13 року.

Відповідач у встановлений термін грошове зобов'язання не виконав. Борг у розмірі 41 436,83 грн. віддав у два етапи, що підтверджується заявою від 10.02.15р.: 17.12.2014 року сума оплати в розмірі 10000, 00 грн.; 10.02.2015 року сума оплати в розмірі 31436, 83 грн.

Відповідно до п. 2 ст. 625 ЦК України, боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції

за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений /договором або законом.

На підставі викладеного просить стягнути з Відповідача на його користь 3% річних у розмірі 1 399,66 грн. та інфляційні втрати у розмірі 11 540,93 грн.

У судовому засіданні позивач ОСОБА_1 свої позовні вимоги підтримав, просив їх задовольнити в повному обсязі, додатково надав пояснення, в яких зазначив, що відповідно до ч. 5 ст. 11 ЦК України, у випадках, встановлених актами цивільного законодавства, цивільні права та обов'язки можуть виникати з рішення суду. Відповідно до ч. 1,2 ст. 14 ЦПК України, судові рішення, що набрали законної сили, обов'язкові для всіх органів державної влади і органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, посадових чи службових осіб та громадян і підлягають виконанню на всій території України, а у випадках, встановлених міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, - і за її межами. Невиконання судового рішення є підставою для відповідальності, встановленої законом. Відповідно до ст. 319 ЦПК України, рішення або ухвала апеляційного суду набирають законної сили з моменту їх проголошення. Тобто права та обов'язки можуть виникати з рішення суду, а рішення апеляційного суду набирає законної сили з моменту проголошення і є обов'язковим для виконання з дня його винесення. Відповідно до преамбули ЗУ «Про виконавче провадження», цей Закон визначає умови і порядок виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), що відповідно до закону підлягають примусовому виконанню у разі невиконання їх у добровільному порядку. Відповідно до ст. 1 ЗУ «Про виконавче провадження», виконавче провадження як завершальна стадія судового провадження та примусове виконання рішень інших органів (посадових осіб) - це сукупність дій органів і посадових осіб, визначених у цьому Законі, що спрямовані на примусове виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), які провадяться на підставах, в межах повноважень та у спосіб, визначених цим Законом, іншими нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до цього Закону та інших законів, а також рішеннями, що відповідно до цього Закону підлягають примусовому виконанню (далі - рішення). Відповідно до ст. 28 ЗУ «Про виконавче провадження», у разі невиконання боржником рішення майнового характеру у строк, встановлений частиною другою статті 25 цього Закону для самостійного його виконання, постановою державного виконавця з боржника стягується виконавчий збір. Таким чином виконавче провадження проводиться у випадку невиконання рішення в добровільному порядку. В судовому засіданні, що проводилось в апеляційній інстанції Відповідач був присутній і йому було відомо про рішення суду, і про його грошовий обов'язок. Доводи Відповідача про те, що він чекав відкриття виконавчого провадження не виправдовує його порушення виконання грошового зобов'язання та не звільняє від відповідальності. Тим паче нормами ЗУ «Про виконавче провадження» передбачена процедура оскарження дій та бездіяльності державного виконавця, законодавець також передбачає оскарження постанови про відкриття та можливість звернення боржника з заявою про продовження строку на добровільне виконання рішення суду без накладення на нього виконавчого збору. Жодна з вищевикладених дій Відповідачем не проводилась, що дає всі підстави вважати, що йому було відомо про виконавче провадження, а виплата заборгованості була виконана після появи для цього коштів. Крім того виконавчий збір - це грошова сума, що підлягає стягненню з боржника у разі невиконання ним рішення самостійно в межах встановленого державним виконавцем строку, яка стягується в дохід держави, а тому Позивач дані кошти не отримувал і вони не можуть бути прирівнені до відповідальності у вигляді 3% річних та інфляційних втрат за прострочення виконання грошового зобов'язання.

Представник відповідача ОСОБА_2 ОСОБА_5 у судовому засіданні позовні вимоги не визнав, підтримав раніше надані ним заперечення, в яких зазначив, що рішенням Апеляційного суду Дніпропетровської області від 12.12.2013 року з нього на користь позивача стягнуто матеріальну шкоду в сумі 38 826,83 грн., моральну шкоду в сумі 1 500 грн. та судові витрати в сумі 1110 грн. На виконання вказаного рішення суду Синельниковським міськрайонним судом 14.02.2014 року виданий відповідний виконавчий лист, строк пред'явлення якого до виконання зазначений до 13.12.2014 року. Державною виконавчою службою Синельниковського міськрайонного управління юстиції 17.02.2014 року винесено постанову про відкриття виконавчого провадження на виконання вказаного виконавчого листа. На виконання вказаного рішення суду згідно з домовленістю з позивачем він передав йому 17.12.2014 року грошові кошти в сумі 10 000 грн., 10.02.2015 року - грошові кошти в сумі 31 436,83 грн. Позовні вимоги щодо стягнення 3% річних та інфляційних витрат безпідставні,

необґрунтовані та не підлягають задоволенню з наступних підстав. Позов мотивовано ст.625 ЦК України, яка встановлює відповідальність

за порушення грошового зобов'язання. Згідно зі ст.509 ЦК України зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматися від певної дії, а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку. Зобов'язання виникають з підстав, встановлених статтею 11 ЦК України. Судове рішення про стягнення матеріальної та моральної шкоди не входить до переліку підстав виникнення зобов'язань, встановлених ст.11 ЦК України. Крім того, в позові зазначено, що у відповідача виникає грошове зобов'язання

перед позивачем в момент ухвалення рішення апеляційною інстанцією та

набрання ним чинності, тобто 12.12.2013 року. Питання, які пов'язані з виконанням судових рішень, регулюються розділом VI ЦК України та Законом України „Про виконавче провадження”, який є спеціальним законом і норми якого підлягають пріоритетному застосуванню по відношенню до інших законодавчих актів. В рішення суду не зазначено строк, з якого чи до якого відповідач повинен виконати рішення суду, тому твердження позивача щодо виникнення у відповідача грошового зобов'язання 12.12.2013 року - безпідставне. Він постанову від 17.02.2014 року про відкриття виконавчого провадження не отримував, докази отримання ним вказаної постанови у виконавчому провадженні відсутні. Про існування виконавчого провадження йому стало відомо тільки в грудні 2014 року, після чого на виконання рішення суду 17.12.2014 року він передав позивачу грошові кошти в сумі 10 000 грн. Також між позивачем та відповідачем була досягнута домовленість щодо подальшого добровільного виконання рішення суду при наявності у нього фінансових можливостей для цього. Таким чином, твердження позивача щодо виникнення у відповідача грошового зобов'язання 12.12.2013 року - безпідставне. Згідно зі ст.28 ЗУ „Про виконавче провадження” у разі невиконання боржником рішення майнового характеру у строк, встановлений частиною другою статті 25 цього Закону для самостійного його виконання, постановою державного виконавця з боржника стягується виконавчий збір у розмірі 10 відсотків суми, що підлягає стягненню чи поверненню, або вартості майна боржника, що підлягає передачі стягувачу, за виконавчим документом. Виконавчий збір стягується незалежно від вчинення державним виконавцем заходів примусового виконання, передбачених цим Законом. Тобто виконавчий збір є фінансовою (штрафною) санкцією, яка стягується з боржника у випадку невиконання ним рішення суду, та є видом юридичної відповідальності. Відповідачем сплачений виконавчий збір в сумі 4 199,69 грн. Згідно зі ст.61 Конституції України ніхто не може бути двічі притягнений до юридичної відповідальності одного виду за одне й те саме правопорушення. Таким чином, оскільки відповідач був притягнутий до юридичної відповідальності у вигляді стягнення судового збору за несвоєчасне виконання рішення суду, то повторне притягнення його до юридичної відповідальності у вигляді сплати 3% річних та інфляційних витрат за те ж порушення суперечить Конституції України.

Заслухавши сторони, вивчивши матеріали справи та оцінивши все у сукупності, суд вважає, що позовні вимоги підлягають задоволенню з наступних підстав.

Судом встановлено, що рішення Синельниковським міськрайонним судом Дніпропетровської області від 09.08.2012 року стягнуто ОСОБА_3 на користь ОСОБА_1 матеріальну шкоду у розмірі 88480 (вісімдесят вісім тисяч чотириста вісімдесят) грн. 46 коп., матеріальну шкоду у розмірі 10000 (десять тисяч) грн., судові витрати у розмірі 1110 (одну тисячу сто десять) грн. 00 коп.

Рішенням Апеляційного суду Дніпропетровської області від 12.12.2013 року заочне рішення Синельниківського міськрайонного суду Дніпропетровської області від 09.08.2012 року в частині стягнення з ОСОБА_3 на користь ОСОБА_1 матеріальної та моральної шкоди змінено. Зменшено стягнутий з ОСОБА_3 Альфреслвича на користь ОСОБА_1 розмір матеріальної шкоди з 86500, 63 грн. до 38826, 83 грн., розмір моральної шкоди з 10000 грн. до 1500 грн. В іншій частині рішення залишено без змін (а.с. 5-7). Із цієї дати, 12.12.2013 року, дати набрання рішенням апеляційного суду законної сили у відповідача виникли зобов'язання перед позивачем ОСОБА_6 по сплаті боргу (а.с.5-7).

14.02.14 року Синельниківський міськрайонний суд Дніпропетровської області видано виконавчий лист від 09.08.12 року по справі № 437/172/12 про стягнення з ОСОБА_7 на користь ОСОБА_1 матеріальну шкоду у розмірі 38826, 83 грн., матеріальну шкоду у розмірі 1500 грн., судові витрати у розмірі 1110 грн. 00 коп. (а.с. 8).

17.02.14 року державна виконавча служба Синельниківського міськрайонного управління юстиції винесла постанову про відкриття виконавчого провадження на підставі виконавчого листа № 437/172/12 виданого Синельниківським міськрайонним судом Дніпропетровської області 14.02.2014 року про стягнення 41 436,83 грн. з ОСОБА_2 на користь ОСОБА_1

Відповідач ОСОБА_2 грошове зобов'язання не виконав. Борг на користь позивача у розмірі 41 436,83 грн. віддав у два етапи, що підтверджується заявою від 10.02.15р.: 17.12.2014 року сума оплати в розмірі 10000, 00 грн.; 10.02.2015 року сума оплати в розмірі 31436, 83 грн., а також підтверджено сторонами у судовому засіданні.

Відповідно до ст. 625 ЦК України боржник не звільняється від відповідальності за неможливість виконання ним грошового зобов'язання. Боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Виходячи з наведеного, суд вважає позовні вимоги обґрунтованими та доведеними в судовому засіданні та вважає за необхідне позовні вимоги про стягнення з відповідача ОСОБА_2 на користь ОСОБА_1 12940-59 грн., з яких: 3% річних у розмірі 1399 грн. 66 коп. та інфляційні втрати 11540 грн. 93 коп. задовольнити в повному обсязі.

На підставі ст.88 ЦПК України суд присуджує з відповідача на користь позивача документально підтвержені судові витрати в розмірі 243, 60 грн. за сплату судового збору.

Керуючись ст.525 ЦК України, ст.ст. 10, 11, 60, 88, 209, 212- 213, 218 ЦПК України, суд,-

В И Р І Ш И В :

Позовні вимоги за позовною заявою ОСОБА_1 до ОСОБА_2 про стягнення 3% річних та інфляційних витрат задовольнити в повному обсязі.

Стягнути з відповідача ОСОБА_2 на користь ОСОБА_1 12940-59 грн., з яких: 3% річних у розмірі 1399 грн. 66 коп. та інфляційні втрати 11540 грн. 93 коп.

Стягнути з відповідача ОСОБА_2 на користь ОСОБА_1 судові витрати в розмірі 243 грн. 60 коп.

На рішення суду може бути подана апеляційна скарга до апеляційного суду Дніпропетровської області через Синельниківський міськрайонний суд протягом десяти днів з дня проголошення рішення.

Суддя: ОСОБА_8